

Philip Giraldi: Země svobody? (VIDEO)

- editor007 | 11. června 2024

USA: Mnoho lidí, kterým skutečně záleží na Ústavě Spojených států a na tom, aby zaručovala základní svobody amerického lidu, je vážně znepokojeno tím, jak nedávné administrativy, jak republikánská, tak demokratická, podnikly kroky ke kontrole a omezení práv občanů na svobodu projevu, jakož i svobodu cestování a svobodného sdružování. Toto zneužívání moci, neboť právě o to se jedná, se bohužel prudce vystupňovalo v důsledku nekompromisního závazku Bílého domu Joea Bidena vůči Izraeli i Ukrajině. Projevuje se mnoha způsoby, ale nejčastěji zahrnuje kroky, které ztěžují znepokojeným Američanům, aby se sami dozvěděli pravdu o tom, co se odehrává v různých mezinárodních horkých bodech, které americké ministerstvo zahraničí zřejmě kultivuje takovým způsobem, aby přivedlo svět na pokraj jaderné války.

Ti, kdo hlásají pravdu a vytrvale odhalují zločinnost na vysokých místech, se stávají terčem útoků a jsou v některých vládních kruzích označováni za „informační teroristy“ a zdá se, že probíhá soustavná snaha podkopat důvěryhodnost novinářů, kteří se odváží informovat příznivě o Rusku nebo Palestincích. Zajímavé je, že zlatý standard v identifikaci disidentských novinářů zavedli Ukrajinci prostřednictvím svého oddělení dezinformací zvaného „Myrotvorec“. Jeho součástí je seznam jmen osob, které by mohly být zavražděny, aby byly umlčeny. Není divu, že USA usilují o zřízení podobného vládního úřadu, i když doufejme, že bez seznamu zabitých.

V posledním projevu popírání základních práv ve snaze umlčet kritika donutilo ministerstvo zahraničí 3. června bývalého důstojníka námořní rozvědky, hlavního zbrojního inspektora OSN, novináře a spisovatele Scotta Rittera vystoupit z letadla mířícího přes Istanbul do Ruska a zabavilo mu pas. Podle Scotta „když jsem nastupoval do letadla z New Yorku, byl jsem odtažen stranou třemi ozbrojenými příslušníky celní a pohraniční stráže, kteří mi zabavili pas. Na otázku proč, odpověděli, že na příkaz ministerstva zahraničí. Žádné další informace mi neposkytli. Z letadla mi byla odebrána zavazadla a byl jsem vyveden z letiště.“ Ritter, který je vytrvalým kritikem probíhajících válek v Gaze i na Ukrajině, cestoval, aby se jako host zúčastnil vysoce respektovaného každoročního Petrohradského mezinárodního ekonomického fóra. Zabavení pasu s cílem zablokovat jeho cestu je porušením prvního, čtvrtého a pátého dodatku Ústavy Spojených států.

V pozdějším rozhovoru se soudcem Andrewem Napolitanem Ritter přiznal, že byl zaskočen tím, co se mu stalo, a že měl být při obraně svých práv agresivnější. Nepožadoval například, aby mu byl předložen příkaz k prohlídce nebo potvrzení o převzetí pasu, a nezjistil si jména tří policistů, kteří mu pas odebrali a vyvedli ho ven. Měl si také vyžádat jméno úředníka ministerstva zahraničí, který podepsal příkaz, aby ho co nejtrapnějším způsobem obtěžoval při nástupu do letadla a odebral mu doklad.

Zajímavé je, že jméno Scotta Rittera se výrazně objevilo na seznamu ukrajinských „dezinformačních“ úderů. A není nijak strašně překvapivé, že mainstreamová média, která jsou ve válkách na Blízkém východě a ve východní Evropě v souladu s vládou, Ritterovu příběhu nevěnovala příliš pozornosti. Mlčení je obzvláště pozoruhodné, protože tisk, který chránil prezidenta Joea Bidena a jeho poskoky z Národní bezpečnosti, když sledovali, jak miliony lidí ilegálně překračují mexickou hranici do USA, nedokázal vyvinout žádnou ostražitost, když se jeden americký občan neúspěšně pokusil zcela legálně přejít na druhou stranu.

Ritter byl pro jistotu silným hlasem kritizujícím válku v Iráku, kde jeho inspekce neobjevily žádné

zbraně hromadného ničení, a v srpnu 2002 prohlásil, že pro útok na Saddáma Husajna nebyly shledány důvody. Kdyby George W. Bush a jeho parta neokonzervativců plus Kongres věnovali Scottu Ritterovi pozornost, byly by USA ušetřeny ztrát tisíců vojáků a naprostého plýtvání biliony dolarů z daní. Stovky tisíc Iráčanů také zemřely v důsledku amerického útoku na jejich zemi.

Od té doby je Ritter aktivistou, který vyzývá k dialogu, vyjednávání a diplomacii, aby se předešlo válkám, zejména v současném kontextu, kdy Spojené státy dodávají zbraně za desítky miliard dolarů na rozšíření války s Ruskem, udržení útoků na obyvatele Gazy a vytvoření záminky pro válku s Čínou kvůli Tchaj-wanu. Ritter cestoval do Ruska a Íránu, stejně jako do dalších horkých míst, bez ohledu na svou osobní bezpečnost, hnán touhou říkat pravdu o tom, co se propaguje, v naději, že přiměje politiky, aby si dvakrát rozmysleli, co dělají. Scott podává zprávy o tom, co vidí, a popisuje rozhovory, které vedl s místními lidmi, beze strachu a bez přízně, vždy s cílem vyhnout se válce a smrti. Pro své bolesti je nevyhnutelně obviňován z toho, že je zdrojem ruských a protiizraelských dezinformací, a dokonce působí jako „Putinův pudlák“, ale jeho informace se ukázaly být v drtivé většině spolehlivé.

Zajímavé je, že incident z tohoto týdne nebyl prvním případem, kdy se Ritter stal terčem útoku americké vlády za to, že říká pravdu. V souvislosti se zabavením pasu na serveru X vyprávěl, jak „podobnost mezi tím, co se mi stalo 3. června, a tím, co se odehrálo před 21 a půl lety, je znepokojující. Tehdy FBI vyvíjela soustředěné úsilí, aby mi zabránila v natáčení dokumentárního filmu 'Shifting Sands' o chybném zdůvodnění války, které hlásá americká vláda. Vyhržovali mi zatčením, zapojili se do fyzického zastrašování, a když to nezabralo, podíleli se na výrobě případu, který měl zničit můj osobní charakter v očích veřejnosti. Incidenty z roku 2001 pro mě byly varovným výstřelem, abych začal dodržovat linii. Když jsem to odmítl udělat, zveřejnil svůj dokumentární film a aktivně vystupoval proti americkým argumentům pro válku s Irákem, FBI pak zařídila, aby informace o incidentech z roku 2001 unikly do tisku ve snaze zničit mou důvěryhodnost v předvečer cesty do Iráku, kterou jsem plánoval podniknout v únoru 2003 spolu s vysoce postavenou mezinárodní delegací a která měla zabránit válce mezi USA a vládou Saddáma Husajna.“

Scott není sám, kdo se stal terčem vládních pokusů o jeho diskreditaci. Téměř každý, kdo má dobrý přístup do médií a k publiku a překročí stanovenou linii, bude ve větší či menší míře konfrontován. Někdy tato konfrontace způsobí skutečné škody, jako v nedávných případech zaměstnanců univerzit a vlády, kteří přišli o práci za to, že se vyslovili na obranu Palestinců. Přišel někdo v Americe o práci za to, že propagoval probíhající a velmi viditelnou genocidu, tj. zjevné přirozené právo Izraele zabíjet desetitisíce palestinských civilistů? Ne, ti, kdo nám vládou a určují pravidla, to považují za přijatelný projev.

Ti z nás, kteří jsou pravidelně napadáni za to, že jdou proti vládním nařízením, si občas vyměňují vtipy o tom, že vzepřít se administrativě nebo Kongresu znamená jít do značné míry sám do boje proti tisícům vládních právníků, kteří budou schopni napsat nebo vyložit „pravidla“ tak, aby vás ukřižovali zinscenovaně ve vybrané soudní budově před kooptovaným soudcem, kde budete jistě odsouzeni. Hrozba je reálná, vzpomeňte si, čím prochází Julian Assange, kterého řídí pomstychtivá americká vláda, již pomáhají podobně smýšlející lidé v Británii, domově zákona o úředním tajemství. Vláda téměř vždy vítězí, když jde o to, zničit někomu život na základě falešných nebo převoditelných obvinění, jako je zákon o špionáži z roku 1918. Scott si bude muset sehnat právníka a zažalovat vládu ve snaze získat zpět svůj pas a cestou ho nějaký bezejmenný úředník nepochybně obviní z vysokých zločinů a přečinů.

Tato poslední nehoráznost mi připomíná něco, čím jsem si já i další lidé prošli před několika lety v souvislosti s Íránem, dalším oblíbeným terčem řádění izraelské/americké vlády. V květnu 2018 jsem se spolu s dalšími lidmi z mnoha národů, včetně Izraelců a dokonce i jednoho amerického rabína, zúčastnil v íránském Maschadu výroční konference pro veřejná média, kterou pořádala íránská nevládní organizace New Horizon foundation a na níž se diskutovalo o „Jeruzalému/al-Kudsu věčném

hlavním měště Palestiny“. Diskuse byly velmi rozsáhlé a zahrnovaly i ostrou kritiku íránské politiky. V té době se Trumpova administrativa připravovala odstoupit od dohody JCPOA, která monitorovala íránský jaderný program, a byla také připravena prohlásit Jeruzalém za hlavní město Izraele, což je nezákonný krok. Trumpovo ministerstvo financí prosazovalo politiku „maximálního nátlaku“ na Írán a skupiny jako Židovská liga proti hanobení označovaly konferenci za „antisemitské shromáždění“, na němž „byli přítomni američtí i mezinárodní antisemité, popírači holocaustu a protiváleční aktivisté“. Konference nicméně proběhla pokojně a vyvrcholila tiskovou konferencí v Teheránu, na níž jsem spolu s dalšími účastníky vystoupil a která byla otevřena mezinárodním médiím.

Bohužel se někomu ve Washingtonu nelíbila myšlenka konference, na které se sešli lidé mnoha národů a přesvědčení, aby diskutovali o sporném mezinárodním problému. V únoru 2019 Sigal Pearl Mandelkerová, tehdejší náměstkyně ministra financí pro terorismus a finanční zpravodajství a izraelská občanka, nařídila Úřadu pro kontrolu zahraničních aktiv (OFAC), aby za uspořádání konference uvalil sankce na Američany vystudovaného zakladatele organizace Nový horizont Nadera Talebzadeha Ordoubadiho a také na jeho libanonskou manželku Zeinu Mehannu, jeho organizaci The New Horizon Conference (NHC) a některé její zaměstnance. Zdánlivě a možná nevyhnutelně byl důvodem „antisemitismus, popírání holocaustu a umožnění íránské rozvědce verbovat účastníky“. Mandelker byl mimochodem podezřelý z napojení na izraelskou rozvědku Mossad. Mimo jiné se údajně podílela na zprostředkování nechvalně proslulé floridské dohody, která umožnila bohatému obchodníkovi s dětmi Jeffreyemu Epsteinovi a pravděpodobnému izraelskému špiónovi vyhnout se federálnímu obvinění.

Možná jsem nechtěně byl zdrojem tvrzení o íránské rozvědce operující na konferenci v Mašhadu. Krátce poté, co jsem se vrátil z Íránu do USA, mě navštívili dva důstojníci FBI a chtěli se mnou o tomto setkání mluvit. Byli docela zdvořilí, a když se mě zeptali, zda si myslím, že na konferenci „pracovali“ íránští zpravodajští důstojníci, odpověděl jsem, že zcela jistě ano, ale i když o tom New Horizon určitě věděl, jsem pevně přesvědčen, že neměl na výběr a že se ve skutečnosti nepodílel na tom, co se dělo. Ve skutečnosti jsem byl osobně „naveden“ třikrát - jednou důstojníkem, který se vydával za novináře, jednou důstojníkem, který se vydával za úředníka ministerstva zahraničí, a jednou dvěma zpravodajskými důstojníky, kteří používali krycí jména a kteří, jak jsem se později dozvěděl, byli šéfem a zástupcem šéfa ministerstva zpravodajských služeb. Během těchto hříšt mi nebylo nijak vyhrožováno, ale byl jsem samozřejmě v jejich zemi a zcela pod jejich kontrolou.

Abych zasadil do kontextu to, co se odehrálo, podotýkám, že jakákoli mezinárodní konference téměř kdekoli na světě, jako byla ta, které jsme se zúčastnili v Mašhadu, by byla kryta místní zpravodajskou službou ve snaze provádět náborů a získávat informace. CIA má celou divizi nazvanou National Collection, která tráví většinu času výjezdy na konference v USA, kde budou přítomny zahraniční cíle. Podobným způsobem fungují britské, francouzské, mosadské, ruské a čínské služby. Podle mého názoru je cílení sankcí na Nový obzor kvůli tomu, že jím pořádaná akce byla zneužita zpravodajskou službou jeho země, nesprávné, protože NH v této věci zjevně neměla na výběr. A to Spojené státy a další země dělají pravidelně.

Uvalení sankcí na společnost New Horizon se stalo relevantním, když NH usilovala o pořádání další konference v libanonském Bejrútu v září 2019. Zhruba stejná skupina Američanů, včetně mě, byla pozvána, aby vystoupila nebo se jinak zúčastnila. Několik Američanů bylo předem osloveno agenti FBI, kteří zřejmě jednali na příkaz Sigala Mandelkera. Agenti varovali, že všichni účastníci konference mohou být po návratu do USA trestně obviněni, protože na Nový horizont se vztahují sankce. Jeden z těch, kteří byli osloveni FBI, upřesnil, jak „vykládají předpisy tak, že i když se pouze stýkáte s někým, na koho byly uvaleny sankce, hrozí vám pokuta a odnětí svobody...“. Úřad dále vysvětlil, v čem jsou íránské sankce poněkud výjimečné. Je to proto, že Írán je „komplexně sankcionovanou“ zemí, což znamená, že sankcím podléhá vše, co má co do činění s jeho „podporou“, včetně turistických návštěv, které napomáhají jeho ekonomice. Byli jsme důvěrně informováni, že

pokud se konference zúčastníme, budeme po návratu zatčeni a bude nám hrozit trestní stíhání i případná pokuta až 300 000 dolarů. Všichni jsme se rozhodli, že nepojedeme, a shromáždění na konferenci proběhlo v klidu bez jakéhokoli příspěví USA.

Snažím se poukázat na to, že toto se děje již delší dobu a poměrně agresivně ze strany americké vlády, avšak ani dobře informovaný Američan si pravděpodobně vůbec neuvědomuje, jak může být zbaven základních ústavních práv, aniž by měl jakoukoli možnost se proti systému ohradit. A to jak ze strany demokratické, tak i republikánské administrativy, stejně jako ze strany vládních agentur, které byly zkorumpovány do té míry, že existují spíše proto, aby sloužily svým politickým pánům než americkému lidu. Doufejme, že Scott Ritter dostane zpět svůj pas a bude moci opět svobodně cestovat i říkat své názory. Potřebujeme jeho a také miliony dalších hlasů, které by zpochybňovaly hrůzy, jež přicházejí z Washingtonu.

AUTOR: Philip Giraldi

Překlad: zvedavec.news

ZDROJ: <https://www.unz.com/pgiraldi/land-of-the-free/>